

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Brevis Nota Eorvm Qvae In Primo Concilio Lvgdvnensi generali gesta sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO CHRISTI 1245
cilium duxerimus aduocandum, proximo festo beati Ioannis Baptistæ super hoc termino assignato, fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus, quatenus te ad iter nostram adeundi præsentiam præparare studeas, vt si forte ita cito, sicut in desiderio nostro vertitur, venire nõ possis, saltem ad nos, Deo duce, in termino peruenias memorato.

Datum Lugduni secundo Kalendas Februarii anno secundo.

In eodem modo S. tituli sanctæ Mariæ trans Tiberim presbytero cardinali.

In eodem modo R. sanctæ Mariæ in Cosmedin diacono cardinali.

In eodem modo R. sancti Angeli diacono cardinali.

BREVIS NOTA EORVM
QVÆ IN PRIMO CONCILIO LVGDVNENSI
generali gesta sunt.

IN NOMINE DOMINI, AMEN.

Anno eiusdem millesimo ducentesimo quadragesimo quinto.

CVM dominus Innocentius papa quartus ad partes Galliarum propter multa pericula quæ imminabant generali ecclesiæ se transfulisset, Concilium aduocauit apud Lugdunum: & in vigilia beati Petri apostoli Concilio conuocato in maiori ecclesia, dominus papa, Missa celebrata, locum eminentiorem ascendit: imperator vero Constantinopolitanus sedit ad dexteram, & quidam alii principes laici federunt ad sinistram, & diaconus cardinalis vicecancellarius magister Martinus Neapolitanus cum notariis auditore & correctore, capellanis, subdiaconis, & quibusdam aliis: inferius vero sic prælati sederunt. Ex opposito tres patriarchæ ordinati fuerunt, videlicet Constantinopolitanus ad dexteram, Antiochenus Aquileiensis tertio; de quo scandalum est exortum, ex eo quod, vt alii patriarchæ dicebant, sedere non debebat iuxta eos, cum non esset de quatuor patriarchis, & destructa est sedes eius. Et tandem, vt vitaretur scandalum, de voluntate domini papæ, vt creditur, est restructa. In na-

Concil. Tom. 28.

Ggg ij

ui vero ecclesie ad dexteram, & in eminentioribus locis federunt episcopi cardinales, ex altera vero presbyteri cardinales, archiepiscopi, & episcopi post eos: in sedibus autem constitutis in naui ecclesie federunt aliqui de episcopis, abbates, procuratores capitulorum, nuntii regum, & imperatoris Friderici, & multi alii erant ibi. Tunc dominus papa incepit, Veni Creator Spiritus: & illo hymno communiter ab omnibus decantato, dixit: Dominus vobiscum: & responderunt omnes: Et cum Spiritu tuo. Oremus. *Ægidius* cardinalis dixit: Flectamus genua. *O. Clavianus* respondit: Leuate: & sic dixit dominus papa propriam orationem: qua dicta, *Galeatius capellanus* incepit litanias. Quibus expletis dominus papa dixit: Oremus, cum oratione de Spiritu sancto, Deus qui corda fidelium: nec dixit Dominus vobiscum. Quibus peractis incepit prædicare de auctoritate prophetie: *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes, &c.* incipiens, quod multiplex erat dolor suus, quia quinque dolores circumdederant eum. Primus erat de difformitate prælatorum & subditorum. Secundus erat de insolentia Saracenorum. Tertius de schismate Græcorum. Quartus de sauitia Tartarorum. Quintus de persecutione Friderici imperatoris.

Rediens ad primum articulum de difformitate prælatorum & subditorum, quia non erant tales quales consueverant, & debebant esse, & de eorum excessibus multa dixit. Postea de insolentia Saracenorum, referens rumores de iis quæ tunc acciderant vltra mare, quando Ierusalem occupauerant, & euerterant sepulcrum Domini, & cetera sacra loca de partibus illis, & Christianos interfecerant infinitos, & quæcumque ibi per eos fuerant perpetrata. Tertio de schismate Græcorum, quomodo *Vacarius* imperator Græcorum cum Græcis schismaticis occupauerant & destruxerant fere vsque ad Constantinopolim, & de ciuitate timeri poterat, nisi a Christianis velocem succursum haberent. Quarto de sauitia Tartarorum, quomodo terram Christianorum intrauerant, & Hungariam occupauerant, non parcentes, quin omnes interficerent, sexui vel atati. Quinto de persecutione dicti imperatoris, quomodo persequebatur ecclesiam, & suum prædecessorem

Gregorium fuerat persecutus: & in literis, quas dictus imperator per mundum mittebat, referebat publice quod non persequebatur ecclesiam, sed personam: quod verum non fuerat, prout manifestissime apparebat, quia in vacatione ecclesie eam persequi non cessauit. Imo tunc clericum & ecclesiam magis affixit. Et postquam de afflictione plurima dixit, fecit legi quoddam priuilegium aurea bulla munitum ab eodem imperatore, cum esset rex, Honorio predecessori suo concessum: in quo inter alia potissimum habebatur, quomodo eidem iuramentum fidelitatis presterat, tamquam vassallus suo domino, & quoddam aliud priuilegium, in quo ipse fatebatur quod regnum Siciliae & Apuliae erat speciale patrimonium beati Petri, & illud ab ecclesia tenebat in feudum, & concedebat ac quitabat si aliquod ius habuisset in electionibus ecclesiarum regni predicti, & faciebat easdem ecclesias liberas, francas, & immunes ab omni preestatione. Item fecit legi plura alia priuilegia aurea bulla munita, ecclesie, dum esset rex, & postea imperator, concessa, in quibus habebatur, quod ipse quitabat, donabat, & concedebat, & confirmabat totam terram a castro Radicofani, vsque ad castrum Ceprani, marchiam Anconitanam, ducatum Spoleti, exarchatum Rauennae, Pentapolim, comitatum Romandiola, & terram comitissae Mathildis: & multa alia erant ibi. Quibus dictis iudex Thadaeus, vnus de nuntiis imperatoris, surrexit, & fere respondit ad singula quae dixerat dominus papa, & mirabiliter videbatur imperatorem excusare: & asseruit multa mala quae fecisse & procurasse dicebat ecclesiam contra eum, & ostendit ibi plurima ex contentis literarum, & multis responsio eius fuit grata. Sed dominus papa respondit ad singula bene, ac si prouidisset, se & ecclesiam excusando. Et sic illius diei sessio fuit terminata.

Secunda sessio fuit ad octo dies postea. & quoad sessionem & officia idem factum fuit quod & in prima. Quibus peractis, surrexit episcopus Calmensis, Cisterciensis ordinis de Apulia, qui exul erat, & mirabiliter descripsit vitam malam, & ignominiosam, & progressum dicti imperatoris a pueritia sua, & quae erat sua intentio, quia ad hoc intendebat praecipue, vt praelati & clerus ad illam re-

uerterentur paupertatem, in qua fuerant tempore ecclesie primitiua: quod maxime patebat per literas quas per mundum contra ecclesiam & clerum trans mittebat. Postmodum surrexit archiepiscopus de Hispania, qui multum dominum papam animauit ad procedendum contra imperatorem, referendo plurima quae contra ecclesiam fecerat, & quomodo tota sua fuit intentio ut deprimeret ecclesiam iuxta posse, promittens quod ipse & alii praelati Hispaniae, qui multum magnifice & generaliter plusquam aliqua alia natio ad Concilium venerant, domino papae assisterent in personis & in rebus, iuxta suae voluntatis beneplacitum. Haec eadem promiserunt plures alii in Synodo praelatorum. Tunc surrexit praedictus iudex Thadaeus, & multa grauia proposuit contra dictum episcopum Calmensem, quod non zelo iustitiae, sed ex maleuolentia, ex eo quod ipsum & suos pro manifestis excessibus punierat, talia contra imperatorem proponere curauit, & sic in praedicta sessione nihil aliud factum fuit. Verumtamen dictus iudex Thadaeus supplicabat instanter ut prorogaretur tertia sessio, pro eo quod imperatorem expectabat, prout ipse per certos habebat nuntios, ac ipse ad eum plures alios, qui in ciuitate Taurinensi fuerant, miserat, quod iter arripuerat ad Concilium veniendi. Et quia dictus papa haec quamplurimum affectabat, ut posset inter eos pacis foedera reformare, usque ad diem Lunae, post octauam sessionis secundae, quae fuerat in die Mercurii, contra multorum praelatorum voluntatem prorogauit tertiam sessionem; quod non fuit sine radio multorum praelatorum, & aliorum Templariorum, & Hospitalariorum, qui multos armatos ad custodiam domini papae & Concilii studuerant destinare, & propter pressuram hominum, & dubitationem quae in ipsa ciuitate, quae custodiebatur per armatos plurimos die ac nocte, fortiter assistebat. Et quia pro certo domino papae constitit quod ipse non veniebat, nec cum mandato solenniter facto aliquos principes destinabat, dicta die Lunae constituit tertiam sessionem, & peractis officiis, ut in prima, post multa dicta hincinde & audita, antequam ad festum accederetur natiuitatis beatae Mariae virginis gloriosae, ordinauit octauam, sacro Concilio approbante.

ANNO CHRISTI 1241.
Deinde dominus papa quasdam constitutiones, quæ pro recuperatione terræ sanctæ, ac aliis, quæ pro subsidiis Romani imperii, & etiam alias quæ contra Tartaros factæ fuerant, fecit legi.

Item postmodum dominus papa dixit, quod omnia priuilegia, quæ Romanæ ecclesiæ a principibus mundi tam ab imperatoribus quam a regibus concessa fuerant, eidem exemplari fecerit, & in eis apponi fecit omnium qui aderant prælatorum sigilla, & volebat quod vigorem haberent, sicut ipsa originalia quæ ibi lecta erant. Tunc surrexerunt nuntii regis Angliæ pro authenticatione quorundam priuilegiorum concessorum a rege Angliæ ipsi ecclesiæ, quæ asseriebant facta præter consilium principum terræ, licet priuilegiis illis contrarium diceretur ad futurum pontificem, & quibusdam constitutionibus quæ pro subsidio fiendo ecclesiæ factæ fuerunt. Tunc surrexit iudex Thadæus, percipiens quod iam securis erat posita ad radicem pro multorum priuilegiorum authenticatione: & si contra dictum imperatorem vellet procedere, appellaret ad futurum summum pontificem, & Concilium generale. Ad quæ dominus papa respondit humiliter & benigne, quod illud erat Concilium generale, quia tam principes sæculares quam clerici ad illud fuerant inuitati, sed omnes qui in iurisdictione imperatoris fuerant ad illud eos accedere non permisit, propter quod appellationem non admittebat eandem. Et statim incepit recitare quantum eum dilexerat antequam esset in papam assumptus, & quantum sibi dimiserat postmodum, & etiam postquam fuerat Concilium ordinatum, eum semper verbis mirabiliter honorando, ita quod vix credebatur ab aliquibus quod aliquam deberet ferri facere sententiam contra eum. & statim incepit omnia promere ore tenus, & ferre sententiam contra eum, priuans ipsum omni honore & imperio, & aliis regnis suis: & postmodum sententia in scriptis in ipsa Synodo lecta fuit. Qua lecta dominus papa surrexit, & incepit, Te Deum laudamus: quo hymno decantato, per omnes fuit Concilium dissolutum.